

ærede Medlems Parti, har haft samme Opfattelse som jeg: at dette Lovforslag neppe kunde siges at være af en saadan Art, at man behøvede at befrygte, at det skulde sprænge det hele. Det ærede Medlem beklagede sig endvidere over, at han havde haft saa kort Tid, fra den 11. Januar til i Dag, til at sætte sig ind i Lovforslaget. Jeg kan ikke se, at der her er noget at beklage sig over, thi det ærede Medlem har haft Landbokommissionens Betænkning liggende i snart et Aar, og Lovforslaget er fuldstændig bygget paa denne Betænkning, som jeg troede, det ærede Medlem havde læst og tænkt lidt over før den 11. Januar.

Jeg fik for øvrigt den Opfattelse af det ærede Medlems Udtalelser, at det ikke var udelukket, at man kunde komme til Forstaaelse med det ærede Medlem om dette Lovforslag. Det ærede Medlem var ikke imod, at man lod Købesummen blive staaende i Jorden i Stedet for at kræve den udbetalt. Det eneste, det ærede Medlem i og for sig havde noget imod, var den periodiske Vurdering. Jeg skal indrømme, at det er maaske nok det Punkt, hvorom Striden kommer til at staa, og vel ogsaa nok det, som er det skelsættende i dette Spørgsmaal, men jeg kan ikke tro, at det med Hensyn til den Jord, som Staten ejer i Øjeblikket, skulde være saa afgørende, om vi bruger den ene eller den anden Form i saa Henseende, at det skulde kunne vække en forstyrrende Strid mellem Partierne her paa Rigsdagen. Jeg maa sige, at jeg lægger overordentlig stor Vægt paa disse periodiske Vurderinger, og skønt jeg ellers var vel tilfreds med de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen), beklager jeg, at han kunde tænke sig, at man kunde frafalde dette Krav. Det er nemlig det afgørende i hele denne Sag, at man slaar ind paa det Princip, at den Afgift, der fremtidig skal svares af Jord, som Staten sidder inde med, til hver givne Tid skal staa i Forhold til den Værdi, Jorden har. Det er den eneste Maade, hvorpaa man kan holde Spekulationen borte fra hele Jordspørgsmaalet, og det er for mig i den Grad afgørende, at jeg synes, man paa dette Punkt ikke kan slaa noget af.

De Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen), var der god Grund til at gaa lidt nærmere ind paa, men jeg skal afstaa derfra. Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) var inde paa en Omtale af disse Punkter, og

jeg kan i alt væsentligt henholde mig til ham. Jeg skal blot sige, at jeg er enig med det ærede Medlem fra Ribe i, at Jorden ikke er steget i Pris i samme Forhold som Bygninger og Besætning; men naar man skal hjælpe dem, som i Øjeblikket skal oprette nye Landbrugshuse, ved jeg ikke, hvordan man skal bære sig ad dermed, hvad Priserne paa Bygning og Besætning angaar. Derimod mener jeg, at man med Hensyn til den Jord, som Staten sidder inde med, kan rette paa Forholdet paa en Maade, som Staten ikke taber noget ved, og de andre intet risikerer ved, og det synes jeg er en udmærket Form. Naar det ærede Medlem var noget bange for at komme ind paa de periodiske Vurderinger og sagde, at man ved Vurderingen burde tage et rimeligt Hensyn og lade Indsættelsen ske paa rimelige Vilkaar, forstaaer jeg ikke denne Betragtning i den Forbindelse. Lovforslaget gaar jo ud paa, at Staten faar fuld Rente af den Værdi, Jorden har i Øjeblikket, men dersom Værdien stiger eller falder i Fremtiden, skal Afgiften rette sig derefter, og jeg synes ikke, at nogen, som benytter Jord, overhovedet kan være ængstelig for at overtage et Brug paa de Vilkaar.

Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) mente — og det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) var noget inde paa det samme —, at 3,600 Kr. var for lille et Laan til Opførelse af Bygninger. Det skal jeg villig indrømme. Jeg har ikke villet afvige fra Landbokommissionens Indstilling mere end højst nødvendigt, men hvis Udvalget kan blive enig om at forhøje denne Sum, skal jeg gerne gaa med dertil. Jeg skal tilføje, at mit Standpunkt i saa Henseende egentlig var at gaa videre end til 3,600 Kr. Jeg mente, at der i det hele taget ikke var nogen Fare for Staten ved at overlade Jorden — og Bygningerne med — paa de Vilkaar, der her er foreslaaede, saaledes at vedkommende, som skulde overtage Jorden, kun mødte med den Besætning og det Inventar, som dertil var nødvendigt. Men da man fra alle Sider — og jeg med for Resten — er enig i, at dette Lovforslag nærmest er et Forsøg, et Forsøg, som har sin store praktiske Betydning for Fremtiden, og som i Øjeblikket er i høj Grad aktuelt, vil jeg paa disse Omraader gerne være med til at slaas af paa mine Fordringer for at opnaa et Resultat, og jeg ønsker meget, at det var muligt allerede i denne Samling at faa dette Lovforslag ophøjet til Lov. Det ærede